

הכלל השני – בבושת פנים

ונחלק לשני חלקים. החלק הראשון – בצניעות, החלק

השני – בכיישנות.

החלק הראשון בצניעות, ויש בו שני פרקים

פרק ראשון

פרק שלה

לְעוֹלָם יִשְׁתַּדֵּל אָדָם לְהִיּוֹת צָנוּעַ

בְּכָל דְרָכָיו, שְׁבוּזָה הִיּוֹ

מִתְפָּאֲרִים הַחֲכָמִים וְהַחֲסִידִים,

בְּצַנִּיעוֹת גְּדוֹלָה עִם עֲנוּהַ יִתְרָה. כְּמוֹ

שְׁמַצִּינוּ (בפרק כל כתבי הקודש, שנת 79 קי"ח ע"ב)

שְׁהִיָּה מִתְפָּאֵר רַבִּי יוֹסִי בְּצַנִּיעוֹת,

וְאָמַר, מִיָּמַי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי שֹׁפֵת

חֲלוּקִי. לְפִיכֶן, יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִיּוֹת

זֶהִיר בְּשִׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ שֶׁלֹּא יִפְשֹׁט

חֲלוּקוֹ חוּץ מִמִּטָּתוֹ, וְגַם בְּעִמְדוֹ אֵל

יֵשֵׁב עָרֶם עַל מִטָּתוֹ, אֲבָל יִקַּח חֲלוּקוֹ

בְּהִיּוֹתוֹ מִטָּה, וְיִכְנִיס בּוֹ רֹאשׁוֹ

וּזְרוּעוֹתָיו, וְאַחַר כֵּן יֵשֵׁב בְּמִטָּתוֹ,

וְיִלְבַּשׁ בְּגָדָיו. וּבִזְהַ יִרְגִּיל תְּמִיד, בַּיּוֹם

וּבַלַּיְלָה, בְּאוֹר וּבַחֹשֶׁךְ, כִּי מֵלֵא כָּל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל גָּלוּי לְפָנָיו,

כַּחֲשִׁכָה כְּאוֹרָה.

עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה שֵׁישׁ לוֹ לְאָדָם

לְנַהֵג צַנִּיעוֹת בְּדַבָּרִים שְׁבִינוּ לְבִין

אִשְׁתּוֹ. כִּי רָאוּ לְזַרְעוֹ שֶׁלֹּא־אֲבָרְהָם

תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים [שָׁהם] עֲלוּבִין וְאִינָן

עוֹלָבִין, שׁוֹמְעִין חֲרַפְתָּן וְאִינָן מְשִׁיבִין

וְכוֹ, בְּדֹאִיתָא לְעִיל (סימן ס"ד).

וְכָתַב הָרַמְבַּ"ם (בפירוש פרקי אבות, פרק ל', משנה ד'),

שְׁרָאָה בְּסֵפֶר מְסַפְרֵי הַמְּדוּת, שֶׁשָּׂאֵלוּ

לְאַחַד מִן הַחֲשׁוּבִים, אִי זֶה יוֹם

שֶׁשָּׁמַחְתָּ בּוֹ מִכָּל יָמֶיךָ. וְאָמַר, יוֹם

שֶׁהֵייתִי הוֹלֵךְ בְּסַפִּינָה^א, וְהָיָה מְקוּמִי

בְּפָחוֹת הַמְּקוּמוֹת שֶׁבְּסַפִּינָה, בֵּין

חֲבָלוֹת הַבְּגָדִים. וְהָיוּ בְּסַפִּינָה סוֹחְרִים

וּבְעֵלֵי מָמוֹן. וְאָנִי הֵייתִי שׁוֹכֵב בְּמְקוּמִי,

וְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי הַסַּפִּינָה קָם לְהִשְׁתַּיֵּן.

וְהֵייתִי בְּעֵינָיו נִקְלָה וְנִבְזָה, עַד שֶׁגָּלָה

עֲרוֹתוֹ וְהִשְׁתַּיֵּן עָלַי. וְתַמְהַתִּי מִחֲזוּק

תְּכוּנַת הָעֲזוֹת בְּנַפְשׁוֹ. וְחֵי הַשֵּׁם לֹא

דָּאָבָה נַפְשִׁי לְמַעֲשָׂהוּ כָּלֵל, וְלֹא

הִתְעוֹרַר מִמֶּנָּה לִי רוּחַ הַכַּעַס, וְשָׁמַחְתִּי

שֶׁמַּחָה גְּדוֹלָה כִּשְׁהִגַּעְתִּי לְגַבּוּל^ב שֶׁלֹּא

הַכְּאִיבֵנִי בְּזוּי הַסוֹחֵר הַהוּא, וְלֹא

הִרְגִּישָׁה נַפְשִׁי אֵלָיו.

וְאִם זֶה יֵרַע לְאַחַד מִן הַחֲשׁוּבִים

[שׁוֹבְגִים, מֵהַ יֵשׁ לַעֲשׂוֹת לְחֲסִידֵי

יִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּבוֹדֶם וְהִדְרָם הוּא לְאַחַז

תְּכַלִּית שְׁפָלוֹת^ג הָרוּחַ בְּקִצָּה הָאֲחֵרוֹן,

וּלְהִרְחִיק מִן הַגְּאוּנָה. וּבִזְהַ יִזְכּוּ לְכָל

הַדָּר וְכְבוֹד וְעֲלוּי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

הַבָּא:

נפש יהודה

וְתַמְהַתִּי. אִיךְ אִפְשֵׁר שִׁיחֲזִיק אָדָם תְּכוּנַת מִידָה רַעָה בְּעַצְמוֹ, לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה, לְהִיּוֹת כָּל כֵּךְ עַז פָּנִים: וְלֹא הִרְגִּישָׁה נַפְשִׁי.

לאמר לו למה עשית לי כזאת. כי הגוי הזה היה מתנהג בעצמו במידת ענוה ושפלות:

שלה לא ראו קורות ביתי שפת חלוקי. כשפושט חלוקו כמו שהוא לובשו דרך ראשו, מכסה את עצמו תחילה משום

צניעות, בסדינו מתחת, ויושב במיטתו: **שלא** יפשט חלוקו. וילך ערום למיטתו:

[א] בספינה. י"ג בספינה: "א" [ב] לגבול. או לגבול: י"ב

אָסְתֵּר. וּמֵאֵי צְנִיעוֹת הָיְתָה בָּהּ בְּרַחֵל,
 דְּכַתִּיב וַיֵּגֵד יַעֲקֹב לְרַחֵל, כִּי אָחִי אָבִיָּה
 הוּא, וְכִי בֶן רַבְקָה הוּא (בְּרַחֲשִׁית כ"ט, י"ב).
 וְהֵלֵא בֶן אָחוֹת אָבִיָּה הוּא, אֵלֶּא כִּי
 שָׁאֵמַר בֶּן רַבְקָה אָנִי, אָמַר לָהּ,
 מִנְּסִיבַת לִי. אָמְרָה לִיָּהּ, אֵינִי, מִנְּסִיבַת
 לָךְ, אֵלֶּא שָׁאֵבֵא רַמְאָה הוּא, וְלֹא
 יְכִילַת לִיָּהּ. אָמַר לָהּ, אָחוּיָה אָנָּה
 בְּרַמְאוֹת. אָמְרָה לִיָּהּ, וּמִי שָׂרִי לְהוּ
 לְצַדִּיקִי לְמַעַבְדֵי רַמְאוֹתָא. אָמַר לָהּ,
 אֵינִי, דְּכַתִּיב עִם חֲסִיד תַּתְחַסֵּד (וּגְרָי), וְעִם
 עֲקֹשׁ תַּתְפַּתֵּל (תְּהִלָּה י"ח, כ"ו - כ"ז). וּמֵאֵי
 רַמְאוֹתָא. אָמְרָה לִיָּהּ, אֵיךְ לִי אָחִיָּה
 דְּקָשִׁישָׁא מִנָּא, דְּמַעֲיִל נְהֵלָךְ. מְסַר
 לָהּ סִימְנִין. כִּי מְטָא הָהוּא יוֹמָא, עֵיל
 לָהּ לְלֵאָה. אָמְרָה רַחֵל, הַשְׁתָּא מִכְּסָפָא
 אָחִיָּהּ אֵינִי. מְסַרְתָּן נְהֵלָה לְהַנְהוּ
 סִימְנִים. וְהֵינִי דְּכַתִּיב, וַיְהִי בַבֶּקֶר וְהֵנָּה
 הִיא לֵאָה (בְּרַחֲשִׁית כ"ט, כ"ה), מְכַלֵּל דְּעַד
 הַשְׁתָּא לָאוּ לֵאָה הִיא (בְּתַמִּיחָה. הַמּוֹ"ל).
 אֵלֶּא מִתּוֹךְ סִימְנִין שְׁמִסַּר יַעֲקֹב לְרַחֵל,
 וְרַחֵל מְסַרְתָּן לְלֵאָה, לָא הוּא יָדַע לָהּ.
 לְפִיכָךְ, זָכְתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוּל.
 וּבְשָׂבִיל צְנִיעוֹתָא דִּהְיוֹת בֵּיהּ בְּשָׂאוּל,
 זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ אָסְתֵּר. וּמֵאֵי צְנִיעוֹתָא
 דְּשָׂאוּל, דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל דָּוִד,
 הִגֵּד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת, וְאֵת

אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, שְׁיִלְמְדוּ
 מִמְּדוֹתָיו. שָׁאֵמַר לְשָׂרָה בְּשִׁהְיָה רוּצָה
 לִירֹד לְמִצְרַיִם, הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי
 אִשָּׁה יִפֹּת מֵרָאָה אֶת (בְּרַחֲשִׁית י"ב, י"א).
 וּפְרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, שְׂעֵד עֲכָשׁוּ לֹא הִפִּיר
 בָּהּ, מִרַב צְנִיעוֹת שְׁבַשְׁנִיָּהֶם. וְגַרְסַנָּן
 נִמִּי [הֵתָם] (בְּמַסְכַּת שֵׁבַע פֶּרֶק בְּמַסָּה יוֹנָאָה דף כ"ג
 ע"ב), תָּנוּ רַבָּנָן, מַעֲשֵׂה בְּאָדָם אֶחָד
 שְׁנַשָּׂא אִשָּׁה גְדָמַת, וְלֹא הִפִּיר בָּהּ עַד
 יוֹם מוֹתָהּ. אָמַר רַבִּי, בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה
 צְנוּעָה אִשָּׁה זוֹ, שְׁלֹא הִפִּיר בָּהּ בַּעֲלָהּ.
 אָמַר לוֹ רַבִּי חֵיָא, זוֹ דְּרַבָּה בְּכָךְ. אֵלֶּא
 כַּמָּה צְנוּעָה אִישׁ זֶה, שְׁלֹא הִפִּיר
 בְּאִשְׁתּוֹ.

וְגַרְסַנָּן נִמִּי [הֵתָם] (בְּמַסְכַּת יוֹמָא פֶּרֶק הוֹלִיָּחוּ לוֹ דף מ"ז
 ע"א), תָּנוּ רַבָּנָן, שְׁבַעַה בָּנִים הָיוּ לָהּ
 לְקַמְחִית¹⁶¹, וְכֹלֶן שְׁמִשּׁוּ בְּכַהֲנָה גְדוֹלָה.
 אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים, מָה עָשִׂית שְׂזִבִּית
 לְכָךְ. אָמְרָה לָהֶם, מִיָּמִי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת
 בֵּיתִי קִלְעֵי שְׁעָרֵי. אָמְרוּ לָהּ, הַרְבֵּה
 עָשׂוּ כָךְ וְלֹא הוֹעִילוּ.

וְגַרְסַנָּן [הֵתָם] (בְּפֶרֶק קַמָּא דְּמַגִּילָה דף י"ג ע"א), אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֵי דְּכַתִּיב לֹא יִגְרַע
 מִצַּדִּיק עֵינָיו, וְאֵת מְלָכִים לְכַסָּא (אִיּוֹב ל"ו,
 ז'). בְּשִׁכְר צְנִיעוֹת שְׁהִיָּתָה בְּרַחֵל, זָכְתָה
 שְׂיֵצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוּל. וּבְשִׁכְר צְנִיעוֹת
 שְׁהִיָּתָה בּוֹ בְּשָׂאוּל, זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ

נפש יהודה

גְּדָמַת. יְדָה קְטוּעָה: זוֹ דְּרַבָּה בְּכָךְ. שְׂצָרִיכָה כָל אִישָׁה לְכַסוֹת עַצְמָהּ, וְכָל שֶׁכֵּן זוֹ שְׁהִיָּתָה צְרִיכָה לְכָךְ: לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי
 וְכו'. וְאִיתָא בְּתַלְמוּד יְרוּשְׁלַמִי (יוֹמָא א' א'), כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה (תְּהִלָּה מ"ה, י"ד), אִישָׁה צְנוּעָה רְאוּיָה
 לְצֵאת מִמֶּנָּה כְּהַנִּים גְּדוֹלִים הַמְּלוּבָשִׁים מִשְׁבַּצוֹת זָהָב: הַרְבֵּה. נְשִׁים: עָשׂוּ כָךְ וְלֹא הוֹעִילוּ. וְלֹא זָכוּ לְבָנִים לְהִיּוֹת כְּהַנִּים גְּדוֹלִים
 כְּמוֹ שְׂזִבִּית הִיא: לֹא יִגְרַע מִצַּדִּיק עֵינָיו. נוֹתֵן עֵינָיו בְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים, לְשֵׁלֵם לָהֶם אֶף לִימִים רַבִּים מִיָּדָה בְּמִידָה: זָכְתָה שְׂיֵצֵא
 מִמֶּנָּה שְׂאוּל. שְׁהִיָּתָה צְנוּעָה: זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ אָסְתֵּר. בְּתַרְגוּם שֶׁל מַגִּילָה מִיַּחַס מְרַדְכִי וְעוֹשְׁהוּ עֲשִׂירִי לְשָׂאוּל, וּמִשָּׂאוּל עַד
 בְּנִימִין. וְכַתִּיב הִיא אִסְתֵּר בַּת דָּוִד (אִסְתֵּר ב', ז'). וְאֵין לוֹ רְאִיָּה אַחֲרַת בְּכַתוּבִים שִׁיִּצְאָה מִשָּׂאוּל: מְסַרְתָּן. לְלֵאָה. וְהוּא צְנִיעוֹת, שְׁלֹא
 יִתְפָּרֵס הַדְּבַר שֶׁמִּסַּר לָהּ סִימְנִים:

[161] לְקַמְחִית. י"ג לְקַמְחִית: [כ] אָחִיָּהּ. אוֹ אָחִיָּהּ:

נִתְּנָה תּוֹרָה, לְמַדְנוּ צְנִיעוּת מִחֲתוּל,
וְגִזְלָה מִמְּלָה, וְעֲרִיזוֹת מִיּוֹנָה, וְדַרְךְ
אֶרֶץ מִתְּרַנְּגוּל, שְׁמֵפִיס וְאַחַר כֵּן
בּוֹעֵל. וּבְמֵאֵי מִפֵּיס לֵה. אָמַר רַב
יְהוּדָה אָמַר רַב שְׁמוּאֵל, הֵכִי אָמַר לֵה,
זְבִינָא לֵיךְ זֹגָא (פִּירוּשׁ, מַלְבוּשׁ), דְּמִטְיָא
לֵיךְ עַד פְּרַעֲיָךְ. לְבַתֵּר הֵכִי אָמַר
הַתְּרַנְּגוּל, לְשִׁמְטִיהָ לְכַרְבְּלָתָא, אִי
אֵית לִי וְלֵא זְבִינָא לֵיךְ.

וְגַרְסֵנָּן נְמִי [הֵתֵם] (במסכת ברכות פרק ה' ע"ב)
אָמַר רַבִּי תַנְחוּם בֶּר חֲנִילָאִי,
הַצְנוּעַ בְּבֵית הַכֶּסֶא, נִצּוּלָה מְשֻׁלְשָׁה
דְּבָרִים. מִן הַמְזִיקִין, וּמִן הַנְּחָשִׁים, וּמִן
הַעֲקָרְבִים. וַיֵּשׁ אֲזַמְרִים, אֶף חֲלוּמוֹתָיו
מִיֹּשְׁבִים עָלָיו. הִנְהוּ תִרִי בְּתֵי פְסָאִי [71]
דְּהוּ [80] בְּטַבְרִיא, דְּכִי הוּוּ [81] עֵילִי לְהוּ
בְּתִרִי, אֶפְלוּ בִימְמָא, הוּוּ [82] מִתְּזַקִי. רַב
אֲמִי וְרַב אֲסִי הוּוּ [83] עֵילִי בְּהוּ חַד חַד
לְחוּדִיהָ בְּלִילִיא, וְלֵא מִתְּזַקִי. אֲמַרִי
לְהוּ רַבְּנָן, וְלֵא מִסְתַּפִּיתוּ (בַּתְּמִיחָה. הַמּוֹלָה).
אֲמַרִי לְהוּ, אֲנִן קַבְּלָה גְּמִירָנָן. אֲמַרְהָ
לִיהָ אֲמִיָּה לְרַמִּי בֶּר חֲמָא, לֵא בְּעִית
אֲנִישׁ דְּעֵייל בְּהַדָּךְ לְבֵית הַכֶּסֶא. אָמַר
לֵה, אֲנָא קַבְּלָה דְּבֵית הַכֶּסֶא גְּמִירָנָא.

דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הֶגִיד לוֹ וְגו' (שְׁמוּאֵל ח' י'
ט"ז). זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר. וְאֶסְתֵּר
מֵאֵי הִיא, דְּכַתִּיב אִין אֶסְתֵּר מִגְּדַת
[מִוֹלְדָתָהּ וְאֵת עֲמָה] (אֶסְתֵּר ב' כ').
הֵא לְמַדְנוּ, כִּי דְבַר הַצְנִיעוּת מִדָּה
מְעַלָּה וְחֲשׂוּבָה לְאֲנָשִׁים [84] וְלַנְּשִׁים:

פרק שני

פרק שלו

כַּמָּה גְּדוּלָּה מְעַלַת הַצְנִיעוּת,
שְׁאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא מֵאָמָה
אַחֲרַת, הוּא אָהוּב וּמִפְּאָר בְּעִבּוּרָה.
כְּדִגְרֵסֵנָּן [הֵתֵם] (בַּפְּרָקָא קַמָּא לְבַרְכּוֹת דף ט' ע"ב),
תְּנִיא, אָמַר רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל,
בְּשֻׁלְשָׁה דְּבָרִים אוֹהֵב אֲנִי אֶת
הַפְּרָסִיִים [85]. צְנוּעִים בְּאֲכִילָתָן, צְנוּעִים
בְּבֵית הַכֶּסֶא, צְנוּעִים בְּדַבָּר אַחֲרָה. וְאִם
הָאֲמוֹת הַפְּרוּצוֹת מְרַגְּלִים בְּדַבְרֵי
צְנִיעוּת, מַה לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל
הַמְּבַדְּלִים מִשְׁאָר הָאֲמוֹת בְּקִדְשָׁהּ [86]
וּבַטְהָרָה וּבְצִנִּיעוּת.
וְגַם יֵשׁ לָנוּ לְלַמֵּד קַל וְחֹמֶר מִחֲתוּל.
כְּדִגְרֵסֵנָּן [הֵתֵם] (במסכת עירובין פרק המוֹלָה תְּפִילִין דף
ק' ע"ב), אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, אֵלְמִלָּא לֹא

נפש יהודה

שְׁלוּ צְנוּעִים בְּדַבָּר אַחֲרָה. תְּשִׁמִּישׁ: צְנִיעוּת מִחֲתוּל. שְׁאִינוּ מְזוּדוּג בְּפָנֵי בְרִיה, אֵלֵא בְּצִנִּיעוּת. וְרַש"י פִּירֵשׁ צְנִיעוּת מִחֲתוּל,
שְׁאִינוּ מְטִיל רַעִי בְּפָנֵי אָדָם, וּמַכְסֵה צוֹאֲתוֹ: וְגִזְלָה מִמְּלָה. שְׁאִינָה גּוֹזֵלֶת מִמָּה שֶׁהַכְּנִיסָה חֲבֵרְתָהּ. שְׁמִרְחִין וְיִוְדַעִין אִם
נִמְלָה הַכְּנִיסָה, מִסְתַּלְקִין מִהֶם, דְּכַתִּיב תִּכִּין בְּקִיץ לַחֲמָה (מְשִׁלִּי ו' ח'): וְעֲרִיזוֹת מִיּוֹנָה. תּוֹרִים כִּיּוֹן שְׁנִדוּוּגוֹ לֵה, שׁוֹב אִין מְזוּדוּגִים
לְאַחֲרַת, אֵלֵא לְבַת זֹגוֹ: שְׁמֵפִיס. הוֹלֵךְ וּפּוֹשֵׁט כְּנָפָיו. הוּא פּוּס, כְּדָאֲמַר לְקַמֵּן שְׁאוּמֵר לֵה לְקַנְתוּ מַלְבוּשׁ שְׁמַגִּיעַ לְאַרְץ. הוּא
בְּדַרְךְ הַלְצָה, מֵאַחַר שֶׁדְּרָכּוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן קוֹדֵם שִׁיבְעוּל, יִלְמוּד מִמֶּנּוּ לְפִיִּים אֲשֶׁתּוּ בְּרִיצוּי בְּגָדִים נְאִים: לְבַתֵּר הֵכִי. לְאַחַר בְּעִילָה,
שְׁמַנְעַנְע וְכוּפָף רֵאשׁוּ לְאַרְץ: לְשִׁמְטִיהָ לְכַרְבְּלָתָא. הוּא בִּשְׂרָה אֲדוּם שְׁעַל רֵאשׁ הַתְּרַנְּגוּל. יְפוּל אִי אֵית לִי בְּמָה לִיקַח וְלֵא
זְבִינָא לֵיךְ: מִן הַמְזִיקִין וּמִן הַנְּחָשִׁים. דְּמַתּוּךְ צְנִיעוּתוֹ מִתְּנַהֵג בְּנַחַת וּבְשִׁתִּיקָה, וְאִין הַנְּחָשִׁים מְרַגִּישִׁים לְהַתְּקַנְאוֹת בּוּ. וְאֶף
הַמְזִיקִין חֲסִין עָלָיו: חֲלוּמוֹתָיו מִיֹּשְׁבִים עָלָיו. שְׁאִין הַמְזִיקִין מִבְּהִילִין אוֹתוֹ: קַבְּלָה דְּבֵית הַכֶּסֶא. מִסּוֹרֶת וּמִנְהַג שְׁקַבְּלָנוּ
מִרְבוּתֵינוּ בְּבֵית הַכֶּסֶא, בְּשִׁתִּיקָה וּבְצִנִּיעוּת, וְאִז אִינוּ נִיּוּק מֵאוֹתוֹ שֶׁל בֵּית הַכֶּסֶא שְׁנִקְרָא שְׁעִיר:

[84] לְאֲנָשִׁים. י"ג לְאֲנָשִׁים: [85] הַפְּרָסִיִים. י"ג הַפְּרָסִיִים: [86] בְּקִדְשָׁהּ וּבַטְהָרָה וּבְצִנִּיעוּת.

[71] בְּתֵי פְסָאִי. י"ג דְּהוּ, הוּוּ. י"ג דְּהוּ, הוּוּ.